

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 105.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901725728/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

XIV.

Hvert Foraar foregaar der en lille Udvandring af Drengene fra Klitternes Land til fremmede Sogne. Naar de kan løfte en Kølle og rinke et Tøjr, tage de for første Gang i deres Liv Afsked fra Fædrehuset. Og naar Vinterrugen er saaet og Kreaturerne bundne paa Stald, vende de smaa Udvandrere atter tilbage med Sommerens Udbytte i klingende Mønt.

Dette er lige saa sikkert som Fuglenes Træk. —

Søren Brander havde nu to saadanne Smaafyre, hvis Hjemkomst var en Fest i den lave Hytte. De tindrende

Øjne gjorde det lyst i Stuen, nu, Familien atter sad samlet om den hjemlige Arne.

Saa kom Skoledagene. Længe før Dag var Ane oppe at faa Davren til at syde i Ovnene, og der var ogsaa Tøj, som skulde tørres, Hoser, som skulde stoppes, og der var — Madtaskerne, som skulde udstyres. Børnene maatte jo bryde op i den aarle Morgenstund, om de i rette Tid skulde naa Skolen, der laa saa langvejs borte. De vendte ikke tilbage, før man tændte Lys, og derfor vare Forældrene ofte urolige, naar Vejret var ondt. —

En Eftermiddag tætnede Luften til med Sne og Fygevejr af Nordøst. Søren trak et Par Hoser over sine Bukser, bandt et Lømmetørklæde om Ørene og gav sig paa Vej ad Skolestien.

I Mørkningen stod Himmel og Jord i een Taage, og intet levende Væsen var at øjne. Han paaskyndte sin Gang, spejdede til alle Sider og bøjede sig